

[...] Ο Τσαρης ποιητής, ο Τσαρης μεταφραστής, ο Τσαρης ζωγράφος, αποτελούν τρεις όψεις της ίδιας προσωπικότητας που έχει το προνόμιο να εκφράζεται με τις εικόνες, με το λόγο και με τις μεταφράσεις βιβλίων που αποτελούν εμμονές και επιλογές του και τον αντιπροσωπεύουν όπως και τα προσωπικά του κείμενα, θα μπορούσε, μάλιστα, να παρατηρήσει κανείς ότι και οι εικόνες αποτελούν ένα είδος εικαστικής μετάφρασης-μετάπλασης ζωγραφικών κειμένων.

(Ευθυμία Γεωργιάδου - Κουντουρά)

Η πιο πρόσφατη δουλειά του Αλέξανδρου Τσαρη είναι ίσως η πιο μεστή και άρτια εικαστικά του έργου του. Όλα εκείνα τα στοιχεία που εντοπίζονται στη ζωγραφική του κατά τη δεκαετία του 1990 επανέρχονται και οδηγούνται σε ένα ξεχωριστό επίπεδο θεματικής και τεχνικής ωριμότητας, βαθειάς εκφραστικότητας και ολοκλήρωσης πολλαπλών συμβολικών προεκτάσεων. Η ουσιαστική γνώση και η εξοκείωσή του με τη μεγάλη παράδοση της ευρωπαϊκής ζωγραφικής, η δημιουργική του συνδιαλλαγή με το σύνολο σχεδόν της Ιστορίας της Τέχνης, εξακολουθεί να τον πλουτίζει με τα μορφοπλαστικά της διδάγματα. Η επιλογή και η αξιοποίηση θεμάτων και μοτίβων από μια μεγάλη γκάμα πηγών είναι αποτέλεσμα αυστηρής, συστηματικής και ενδελεχούς μελέτης και προσέγγισης -στην ουσία μία αμφίδρομη πορεία, ένας συνεχής διάλογος με το παρελθόν της ανθρώπινης δημιουργίας- και όχι μια επιφανειακή, άγονη και τυπική μίμηση και αντιγραφή. Σ' ένα απόλυτα προσωπικό ύφος συντάσσει ένα σώμα εικονιστικών αναφορών και παραπομπών, που τις ενσωματώνει, τις επεξεργάζεται, τις συνδυάζει και τις μετασχηματίζει σε συνθέσεις πολύπλοκες, ευρηματικές, ευφάνταστες και ανατρεπτικές, τόσο πλαστικά όσο και νοηματικά, αποκαλύπτοντας μία νέα πραγματικότητα. [...]

(Γιάννης Μπόλης, Ιστορικός Τέχνης)